

HASSAN VIL TRO PÅ JESUS

Bildet: Illustrasjonsbilde Tyrkisk gutt (global-geography.org)

Hassan er 10 år og bor i Tyrkia. Hele familien hans er kristne, men det har ikke alltid vært slik. For noen år siden begynte pappaen til Hassan å lese i bibelen, og dette forandret livet hans helt! Han opplevde at Gud gav ham en ny måte å leve livet sitt på, og han tok med hele familien sin til en kirke. Hassan elsket det! Å høre historiene fra bibelen og syngende de kristne sangene i kirken gjorde ham trygg og glad. Hassan begynte å gå med et kors rundt halsen, for det gav ham en trygghet å vite at Jesus var sammen med ham. Han tenkte også på at vennene hans på skolen kunne se korset og spørre ham om hva det betydde. Da ville Hassan fortelle om alt det fine Jesus hadde gjort for ham. Foreldrene til Hassan var skeptiske til at han skulle bruke korset, for de visste at det var mange som ikke likte at de var blitt kristne, men Hassan insisterte på å bruke det.

Da barna på skolen så at han hadde på seg et kors, begynte de å erte ham for at han var en kristen. Det var spesielt en gutt som gjorde mange ting mot Hassan som fikk ham til å føle seg dårlig. Pappaen til Hassan bestemte seg for å snakke med pappaen til gutten som ertet, men da skjedde det noe som ikke skal skje. Pappaen til gutten som ertet sa at det var helt greit å erte når noen er kristne! Pappaen til Hassan ble sjokkert, men visste ikke hva han kunne gjøre for å hjelpe Hassan mer.

Hassan fortsatte på skolen, men det virket som han ble mer og mer lei seg. Da pappaen spurte ham om han fortsatt ble mobbet av de i klassen svarte Hassan: «Det er litt mindre av det, men nå er det læreren som behandler meg dårlig». I Tyrkia, som i Norge, er det ikke lov for lærere (eller noen andre) å behandle andre dårlig fordi de tror på noe annet enn dem selv. Alle har rett til å tro på det de ønsker uten å bli mobbet!

Pappaen til Hassan dro på skolen for å snakke med læreren om at man ikke kan behandle barn på den måten. Igjen skjedde det noe som var helt overraskende. Hassans lærer sa at han hadde rett til å straffe Hassan fordi han ikke ville gjøre som de (Historien er hentet fra *Voice of the Martyrs* og gjengitt med tillatelse)

sammen for de forfulgte

andre i religionstimen. Hassan opplevde at han ikke kunne gjøre de tingene læreren sa at han skulle gjøre, blant annet si at han ikke mente Jesus var Gud. Heller ikke denne gangen kunne Hassans pappa gjøre noe med den urettferdigheten sønnen hans ble utsatt for.

Hassan begynte å få store problemer på grunn av alt som skjedde på skolen. Det eneste stedet han følte seg hjemme, var når de opplevde felleskapet i kirken.

Hassan måtte bytte skole. Der har han det litt bedre. Hassan går fortsatt med korset sitt. Det betyr så mye for ham å bære det.

Det som skjedde med Hassan, er ikke rettfærdig! Faktisk er det flere barn i Tyrkia som har det på lignende måter som Hassan. At de opplever seg utestengt og helt annerledes enn de andre. Heldigvis har mange av dem trygge og gode venner i kirkene som de kan snakke med når de møtes der. Mange kristne i Tyrkia opplever at de som går i kirken sammen med dem blir som deres nye familie. Det kan være fordi mange kan oppleve at det er vanskelig å være seg selv på skolen eller på jobben.

Faktisk så finnes det også mennesker som jobber med å fortelle kristne mammaer og pappaer hva som er lov og ikke lov for lærerne å gjøre på skolen. På den måten kan de gi foreldrene trygghet på at de alltid skal klage og mase, hvis barnet deres blir dårlig behandlet på skolen fordi de er kristne.

Kanskje dere kan være med og be for de kristne barna i Tyrkia? Mange av dem har det helt fint på skolen, men kanskje vi kan be spesielt for barna som Hassan, som har det vanskelig.

Vi kan også takke, for at det finnes gode menigheter og kirker hvor barna kan føle seg hjemme og være trygge!

(Historien er hentet fra Voice of the Martyrs og gjengitt med tillatelse)